

Đại Tạng Kinh_ Tập 2_ No.143

KINH NGỌC GIA

Hán dịch: Đời Đông Tấn_ Thiên Trúc Tam Tạng TRÚC ĐÀM VÔ LOAN
Việt dịch: HUYỀN THANH

Nghe như vậy: Một thời Đức Phật ngự tại vườn **Kỳ Thọ Cấp Cô Độc** (Jetavana'nāthapiṇḍadasyārāma) trong nước **Xá-Vệ** (Śrāvastya). Đức Phật vì bốn nhóm Đệ Tử nói Pháp.

Khi ấy nhà của **Cấp Cô Độc** (Anāthapiṇḍaka), trước tiên vì người con dâu là con gái của nhà **Trưởng Giả** (śreṣṭhin, hoặc Grha-pati). Cô gái tên là **Ngọc Gia** (Sujātā: Thiện Sinh) cậy mình đoan chính xinh đẹp nên sinh kiêu mạn, chẳng dùng phép tắc của người vợ phụng sự cha mẹ chồng với người chồng.

Vợ chồng **Trưởng Giả Cấp Cô** (Anāthapiṇḍada) bàn với nhau rằng: “Vợ của con ta chẳng thuận, chẳng y theo Pháp lễ. Giả sử cảm gây đánh thì chẳng muốn làm điều này. Nếu bỏ qua chẳng dạy bảo, quát mắng... thì lỗi ấy dần tăng thêm. Nên làm như thế nào đây !?...”

Trưởng Giả nói: “Chỉ có Đức Phật là bậc Đại Thánh khéo hay cảm hoá vật, cương cường còn chịu phục, không dám chẳng thuận theo. Nên thỉnh Đức Phật đến cảm hoá”

Người vợ nói: “Rất tốt”

Sáng sớm hôm sau, chỉnh trang quần áo đi đến chỗ Đức Phật ngự, cúi đầu mặt sát đất rồi bạch Phật rằng: “Nhà của con vì người con dâu rất u kiêu mạn, chẳng dùng lễ tiết phụng sự con trai của con. Nguyên xin Đức Thế Tôn, ngày mai tự hạ mình đem các Đệ Tử đến nhà của con nhận bữa cơm trưa và vì Ngọc Gia nói Pháp khiến cho Tâm mở hiểu biết, sửa chữa lỗi làm hành Thiện”

Đức Phật bảo Trưởng Giả: “Lành thay ! Lành thay !”

Trưởng Giả Cấp Cô nghe Đức Phật nhận sự thỉnh mời, nên vui vẻ lễ bàn chân của Đức Phật rồi lui ra, quay về nhà, Trai Giới chuẩn bị bữa cơm trưa.

Ngày hôm sau, Đức Phật cùng với một ngàn hai trăm năm mươi (1250) vị Đệ Tử đến nhà của Trưởng Giả. Trưởng Giả vui vẻ nghinh đón Đức Phật, làm lễ. Đức Phật ngồi an định xong thì kẻ lớn người nhỏ đều đi ra lễ Phật rồi lui ra đứng. Ngọc Gia lần tránh chẳng chịu lễ Phật. Đức Phật liền biến hoá khiến cho nhà của Trưởng Giả: phòng nhỏ, phòng lớn, tường, vách đều như màu Lưu Ly Thủy Tinh, trong ngoài nhìn thấy nhau. Ngọc Gia thấy Đức Phật có 32 Tướng, 80 chủng tử... thân màu vàng tía, ánh sáng chói lọi. Ngọc Gia khởi tâm sợ hãi, dựng đứng lông tóc...liền bước ra lễ Phật, cúi đầu Sám Hối rồi lui về phía bên phải.

Đức Phật bảo Ngọc Gia: “Người nữ chẳng nên cậy mình đoan chính mà khinh chê chồng. Thế nào là **đoan chính** ? Trừ bỏ dáng dấp tà bậy, mười bốn điều dơ, định ý một lòng, đó là đoan chính. Chẳng dùng nhan sắc, mặt, mắt, tóc, lụa màu...là đoan chính vậy.

Trong thân của người nữ có mười việc ác. Nhóm nào là mười ?

- 1_ Người nữ mới được sinh ra, rơi xuống đất thì cha mẹ chẳng vui.
- 2_ Nuôi dưỡng, so sánh không có thích thú (tư vị)
- 3_ Tâm của người nữ thường sợ người khác
- 4_ Cha mẹ luôn lo lắng về việc cưới xin
- 5_ Cùng với cha mẹ sinh tướng chia cách
- 6_ Thường sợ người chồng so sánh nhan sắc, chồng ưa thích liền vui, chồng giận dữ liền sợ
- 7_ Mang thai, sinh đẻ rất khó
- 8_ Người nữ còn nhỏ thì bị cha mẹ kiểm soát bó buộc
- 9_ Trung niên thì bị người chồng quản chế
- 10_ Già lão thì bị con cháu quất mắng

Từ khi sinh ra cho đến lúc chết, chẳng được tự tại. Đó là mười việc mà người nữ chẳng tự hiểu biết”

Ngọc Gia quỳ thẳng lưng, chấp tay bạch Phật: “Con vốn thọ nhận thân hèn kém, chẳng tập quen với lễ nghi. Nguyện xin Đức Thế Tôn nói đủ sự giáo huấn về pháp của người vợ”

Đức Phật bảo Ngọc Gia: “Người vợ phụng sự cha mẹ chồng với người chồng có năm điều Thiện, ba điều ác.

_ Nhóm nào là năm điều Thiện ?

- 1_ Làm vợ thì nên ngủ trễ dậy sớm, chải đầu buộc tóc, chỉnh đốn quần áo, lau rửa mặt mắt đừng để dơ bẩn, chọn lựa việc làm thì trước tiên trình bày với bậc tôn trưởng, tâm thường cung thuận. Giả sử có thức ngon ngọt thì chẳng được ăn trước.
- 2_ Nếu bị người chồng quất mắng thì chẳng được sân hận.
- 3_ Một lòng giữ trọn tiết nghĩa với chồng, chẳng được nghĩ nhớ đến chuyện tà dâm.
- 4_ Thường nguyện cho người chồng được sống lâu. Khi chồng ra ngoài thì người vợ nên chỉnh đốn việc trong nhà.
- 5_ Thường nghĩ nhớ đến việc tốt lành của chồng, đừng nghĩ nhớ đến việc ác của chồng.

Đây là năm điều Thiện.

_ Nhóm nào là ba điều ác ?

1_ Một là chẳng dùng lễ nghi của người vợ phụng sự cha mẹ chồng với người chồng, chỉ muốn ăn ngon, ăn trước mọi người, chưa tối đã ngủ sớm, mặt trời lên cao chẳng chịu thức dậy. Người chồng dạy dỗ thì quất lớn, trọn mắt giận dữ nhìn chồng, sẵn sàng cãi lại giống như mắng chửi.

2_ Chẳng một lòng hướng tới người chồng, chỉ nhớ nghĩ đến người đàn ông khác

3_ Muốn khiến cho người chồng chết sớm, để được lấy người khác

Đây là ba điều ác”

Ngọc Gia yên lặng không có lời nào đáp lại Đức Phật.

Đức Phật bảo Ngọc Gia: “Thế Gian có bảy nhóm vợ.

1_ Vợ như người mẹ

- 2_ Vợ như em gái
  - 3_ Vợ như Thiện Tri Thức.
  - 4_ Vợ như người vợ
  - 5_ Vợ như người tớ gái
  - 6_ Vợ như kẻ oan gia
  - 7_ Vợ như kẻ cướp đoạt mạng sống
- Đây là bảy nhóm vợ. Người có hiểu chăng ?

Ngọc Gia bạch Phật: “Con chẳng biết hết bảy nhóm vợ đã thi hành điều gì ! Nguyên xin Đức Phật vì con giải nói”

Đức Phật bảo Ngọc Gia: “Hãy lắng nghe ! Hãy nghe cho kỹ! Hãy khéo nghĩ nhớ ! Ta sẽ vì người phân biệt giải nói.

Nhóm nào là **vợ như người mẹ** ? Vợ như người mẹ là yêu nhớ người chồng giống như bà mẹ hiền, hầu cận ngày đêm chẳng lìa, cung dưỡng hết lòng chẳng mất thời nghỉ. Nếu người chồng đi lại thì sợ bị người khinh dễ, nhìn thấy liền thương yêu, tâm nhớ nghĩ chẳng chán ghét, thương yêu chồng như người con. Đây là **vợ như người mẹ**.

Nhóm nào là **vợ như em gái** ? Vợ như em gái là phụng sự người chồng hết lòng kính thành tựa như anh em đồng khí chia hình, xương thịt chí thân không có hai tinh, tôn phụng kính như em gái phụng sự người anh. Đây là **vợ như em gái**

Nhóm nào là **vợ như Thiện Tri Thức** ? Vợ như Thiện Tri Thức là hầu hạ người chồng, yêu nhớ rất thiết tha, mỗi mỗi nương theo luyện nhớ chẳng thể vứt bỏ, việc kín đáo thường cùng bảo cho nhau biết, thấy lỗi lầm thì nương theo sự quát mắng khiến cho làm không có lỗi, khéo phụng sự kính trọng nhau khiến cho lợi ích Tuệ sáng suốt, cùng chung Ái Dục khiến cứu độ đời như bậc Thiện Tri Thức. Đây là **vợ như Thiện Tri Thức**

Nhóm nào là **vợ như người vợ** ? Cung dưỡng các bậc tôn trưởng (Đại Nhân) hết lòng chân thành, tận sức kính trọng, phụng sự người chồng khiêm tốn thuận theo mệnh, thức khuya dậy sớm, cung kính mệnh lệnh, miệng không có nói lầm lỗi, thân không có hành động lỗi lầm, có điều tốt lành thì nhường lại cho chồng, có điều lầm lỗi thì nhận về mình, dạy bảo điều Nhân, giúp đỡ khuyên chồng tiến lên vì Đạo, Tâm ngay thẳng chuyên nhất không có phần tà bậy, tinh tế sửa cho tốt việc của người vợ, rớt ráo không có bỏ qua điều thiếu sót, tiến không có phạm khuôn phép, lui chẳng bị mất lễ, chỉ dùng hoà thuận làm quý. Đây là **vợ như người vợ**.

Nhóm nào là **vợ như người tớ gái** ? Thường ôm giữ lo sợ chẳng dám tự nhờ láo, nơm nớp kiêng dè, nhanh chóng làm việc không có e ngại, Tâm thường cung kính, trung hiếu hết lòng, nói năng nhẹ nhàng, tính thường hoà nhã, miệng chẳng phạm vào lời nói tà bậy nông cạn, thân chẳng vướng vào hành động phóng túng, trung trinh hiền lành thuần nhất, chắt phác tin tưởng ngay thẳng. Luôn tự mình nghiêm chỉnh, dùng lễ tự đem cho chồng thân nhận điều hạnh phúc, chẳng dùng sự kiêu mạn. Giả sử chẳng được tiếp nhận thì chẳng lấy làm oán. Hoặc bị đánh đập thì cùng chia nhận mà chẳng hề giận dữ. Nếu bị mắng chửi xỉ nhục thì yên lặng chẳng hận, cam lòng vui nhận không có hai ý, khuyên chồng vươn tới điều hay tốt, chẳng ghen với thanh sắc. Nếu gặp người chồng bạc bẽo gây điều oan khốc cũng chẳng tố cáo để cầu sự ngay thẳng, chăm làm tốt việc của người vợ,

chẳng kén chọn quần áo thức ăn, chuyên tình cung kính chỉ sợ chẳng làm kịp, kính phụng người chồng như đũa tía gái phụng sự bậc Đại Gia. Đây là **vợ như người tía gái**.

Nhóm nào là **vợ như kẻ oan gia** ? Nhìn thấy người chồng thì chẳng vui, luôn ôm giữ sự giận dữ, ngày đêm nghĩ nhớ muốn được thoát li, không có Tâm vợ chồng thường như người khách ở trọ, luôn hăm hè đấu tranh không có điều ứ ký, để đầu bù tóc rối nằm dài chẳng thể sai làm việc, chẳng nghĩ đến việc giữ gìn nhà cửa nuôi dưỡng con trẻ. Hoặ hành dâm dăng chẳng biết hổ thẹn. Dạng như loài chó, súc vật..., huỷ nhục người thân ví như oan gia. Đây là **vợ như kẻ oan gia**.

Nhóm nào là **vợ như kẻ cướp đoạt mạng sống** ? Ngày đêm chẳng ngủ say, Tâm giận dữ tính toán nên dùng phương tiện nào để xa lìa nhau. Muốn dùng thuốc độc, sợ người hay biết. Hoặ đến nhờ người thân, gửi thư xa gần làm điều giận dữ ấy, thường cộng tác với giặc cướp. Nếu muôn giữ lấy vật báu thì thuê người hại chồng. Hoặ khiến người đàn ông bên cạnh rình rập giết chết khiến cho mạng của người chồng bị oan uổng. Đây là **vợ như kẻ cướp đoạt mạng sống**.

Đó là bảy nhóm vợ”.

Ngọc Gia yên lặng. Đức Phật bảo Ngọc Gia: “Người vợ có năm điều tốt lành thường có tên vẻ vang. Ngọn Hạnh có phép tắc thì mọi người yêu kính, tông thân chín tộc đều mong có sự vinh hiển ấy. Trời, Rồng, Quỷ, Thần đều đến ủng hộ khiến cho chẳng bị oan uổng. Vạn phần sau này được sinh vào cung điện bảy báu trên cõi Trời, tại chỗ ở có người hầu hạ hai bên, thọ mệnh lâu dài, tự ý mong muôn, khoái lạc khó nói. Hết tuổi thọ trên Trời thì sinh xuống Thế Gian sẽ làm con cháu của nhà giàu có, quan quyền, vua chúa...đoan chính, thông tuệ, được người tôn phụng”

Người vợ ác ấy thường bị tên ác, khiến cho thân đời này chẳng được an ninh, luôn luôn bị Quỷ ác mọi chất độc gây bệnh, ngủ thức chẳng yên bị mộng ác gây kinh sợ, ước nguyện chẳng được, phần lớn gặp tai hoạ. Vạn phần sau này, Hồn Thần chịu nhận hình phạt sẽ rơi vào Địa Ngục, Quỷ Đói, Súc Sinh...xoay chuyển trong ba nẻo ác nhiều kiếp chẳng thay đổi được”

Đức Phật bảo Ngọc Gia: “Bảy nhóm vợ đó, người muôn làm nhóm nào ?”

Ngọc Gia rơi lệ, liền bạch Phật rằng: “ Tâm con ngu si, không biết việc đáng làm. Từ nay về sau xin thay đổi, thường tu sửa cho tốt hơn, sẽ như **người vợ như đũa tía gái** phụng sự cha mẹ chồng với chồng, đến hết thọ mạng của con chẳng dám kiêu mạn”

Đức Phật bảo Ngọc Gia: “Lành thay ! Lành thay ! Làm người, hai lại không có lỗi lầm, nếu người có thể cải sửa tốt lành thì tuyệt không có điều gì lớn hơn vậy”

Ngọc Gia liền thỉnh cầu được thọ nhận mười Giới để làm **Ưu Bà Di** (Upāsikā: Cận Sự Nữ)

Đức Phật bảo Ngọc Gia: “Hãy giữ gìn một Giới là *chẳng được giết hại sinh mạng* (sát sinh). Hai là *chẳng được trộm cắp, lấy tiền của vật dụng của người khác* . Ba là *chẳng được hành dâm với người đàn ông khác*. Bốn là *chẳng được uống rượu*. Năm là *chẳng được nói dối*. Sáu là *chẳng được mắng chửi ác*. Bảy là *chẳng được nói lời thêu*

dệt. Tám là chẳng được ghen tuông ganh tỵ. Chín là chẳng được giận dữ. Mười là Nên tin làm điều lành được Phước, làm điều ác bị tội, tin Phật, tin Pháp, tin Tỳ Khuru Tăng.

Đây là Pháp **mười Giới của Ưu Bà Di** trọn đời phụng hành, chẳng dám vi phạm”

Đức Phật nói Kinh xong thời các Đệ Tử thấy đều làm lễ. Trưởng Giả **Cấp Cô**, mẹ chồng, cha chồng, kẻ lớn người nhỏ đều thực hành hết, dùng nước tắm rửa..., cúng dường Đức Phật trăm vị thức ăn uống

Đức Phật bảo Ngọc Gia: “Nên tin rằng **Bồ Thí** (Dāna) thường được Phước Đức ấy, đời sau sẽ lại sinh vào nhà Trưởng Giả”

Ngọc Gia nói: “Dạ vâng”

Đức Phật ăn cơm xong, liền đọc lâm râm ban cho Chú: “Nguyện 50 vị Thiện Thần ủng hộ thân người”

Đức Phật bảo Ngọc Gia: “Nên siêng năng nhớ **Kinh** (Sūtra), **Giới** (Śīla)”

Ngọc Gia nói: “Con nương vào Ân của Đức Phật, được nghe Kinh Pháp”

Đều ở trước mặt Đức Phật, làm lễ rồi lui ra.

KINH NGỌC GIA (Hết)

10/02/2011